

Bilag 7.

INDENRIGSMINISTERIET

Den 15. marts 1973.

Indenrigsministerens bemærkninger til bilag 6.

I indenrigsministeriets besvarelse af udvalgets *spørgsmål 7* er foretaget en specifikation af, hvorledes den i lovforslagets bemærkninger anførte merudgift på 36 mill. kr. til befordring og befordringsgodtgørelse er fremkommet. Det fremgår heraf, at udgiften er beregnet efter de skønnede udgifter i 1971-72 med tillæg af en 15 pct.-regulering op til 1972-73-niveau.

Når det i Amdtsrådsforeningens skrivelse til udvalget af 9. marts 1973 anføres, at udgiften skulle udgøre 50 mill. kr., er dette beløb efter indenrigsministeriets opfattelse sat for højt allerede af den grund, at der, efter hvad der er oplyst over for ministeriet, regnes med de budgetterede udgifter i 1973-74. Det ekstraordinære tilskud har imidlertid ikke til formål at give amtskommunerne kompensation svarende til sygehustilskud af de direkte udgifter i 1973-74, men skal kun bevirke, at det tilskud, der udbetales i 1973-74, beregnes som om amtskommunerne havde haft befordringsudgifterne allerede i 1972-73, jfr. herved bemærkningerne til ny § 22 a i sygehusloven.

Hertil kommer, at skønnet over befordringsudgifternes størrelse i forhold til tidligere år må blive påvirket i nedadgående retning af den omstændighed, at den såkaldte „bagatelgrænse“ vil blive forhøjet fra 4 kr. til 10 kr., jfr. herved indenrigsministeriets besvarelse af udvalgets spørgsmål 11.

Uanset at beregningen til 36 mill. kr. som anført i besvarelsen af udvalgets *spørgsmål 7* er — og kun kan blive — skønsmæssig, er der dog efter indenrigsministeriets opfattelse ikke skabt tilstrækkeligt grundlag for

at forhøje det beløb, hvormed befordringsudgifterne indgår ved opgørelsen af lovforslagets tilskudsbeløb på 56,7 mill. kr.

Amdtsrådsforeningen har endvidere henstillet, at der ved opgørelsen af det ekstraordinære tilskud for 1973-74 tages hensyn til, at statens refusion af amtskommunernes udgifter til jordemoderhjælp i 1973-74 først kommer til udbetaling i 1974-75. Hertil bemærkes, at lov nr. 282 af 7. juni 1972 om svangerskabshygiejne og fødselshjælp indførte en forbedret refusionsordning for amtskommunernes udgifter til jordemoderhjælp. Før nævnte lov ville alene udgifterne til jordemoderhonorarer være genstand for refusion efter den almindelige sats på 35 pct. for sygesikringsudgifter. Ved den nye lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp blev refusionsgrundlaget udvidet til at omfatte samtlige udgifter til de ansatte jordemødre samt hjælpepersonale, og refusionen skal fremtidig ydes gennem sygehustilskudet.

Statens årlige merudgift som følge af den forbedrede refusionsordning var i bemærkningerne til lovforslaget opgjort til ca. 4,3 mill. kr. (1971 priser). På baggrund af denne årlige merudgift, der i øvrigt senere er opgjort til ca. 5,4 mill. kr., har man ikke ment, at burde yde amtskommunerne kompensation for, at de i 1973-74 mister et beløb modsvarende 35 pct. af de jordemoderhonorarer, der hidtil er finansieret af sygekasserne, anslået til ca. 6,7 mill. kr.

Der er således efter indenrigsministeriets opfattelse ikke grundlag for at overveje en forhøjelse af det foreslåede ekstraordinære